

Fra musikskolens rejsedagbog

Tekst: Bo Isholm
Foto: Edvard Nyholm
Debess

Tidspunktet er dagene fra 31. oktober til 2. november. Stedet er Århus, og vi er taget hertil for at deltage i MGK – træf 2008. ”Vi” er de to koordinatorer for ”Miðnámsskeið Tórshavnar Musikkskúla” (musikskolens konservatorieforberedende undervisningstilbud) Ólavur Jakobsen og Edvard Nyholm Debess plus undertegnede, og med os har vi tre af vores miðnámsnæmingar: fløjtenisten Kamilla Ravnsfjall, trompetisten Heini Ragnarsson og pianisten Oluf Dam.

MGK – kurserne i Danmark (der er 17 af slagsen) – som er en pendant til vores miðnámsskeið i Tórshavn – afholder hvert andet år et kæmpestort landstævne, hvor toppen af dansk musikskoleungdom – ca. 500 elever – mødes for at spille for hinanden og sammen med hinanden. Samtidig afholder MGK – lederne en konference, hvor der diskuteres struktur og fagligt indhold.

Rektoren for Det Fynske Musikkonservatorium Inger Allan, som vi i de sidste 3 år har brugt som censor ved optagelsesprøver og årsprøver på vores eget miðnámsskeið i Tórshavn, har åbenbart ”sladret” – på den gode måde – i musikmiljøet derhjemme og fortalt om, hvad hun har set og hørt på Færøerne. Interessen blev vakt, invitationen til at deltage i MGK – træf 2008 kom i sommer, og nu er vi så her i smilets by for at fortælle om musikskolen på Færøerne, og hvad vi gør for at ruste vores elever til en videregående musikuddannelse. Ikke mindst er vi her også for at lade tre af vores elever vise, hvad de kan på deres instrumenter.

En del af stævnet er visitkort – koncerterne, hvor eleverne spiller og præsenterer sig for hinanden, og det bliver hurtigt klart, at de færreste elever ligger i den bedre ende af skalaen – og lidt til! Eksempelvis kommer Poul Rosenbaum (pianist, musikskoleleder i Ishøj, projektblæksprutte og i øvrigt en kritisk herre, hvad musik angår) efter at have hørt vores elever og opfordrer mig til at tilmelde en eller flere til ”Øresunds Solist 2009”, som er en dansk – svensk talentkonkurrence for unge musikere under 20 år. ”I har formodentligt taget Jeres tre bedste elever med til Århus” siger han, og jeg må så korrigerer hans indtryk og fortælle, at vi har adskillige andre elever på samme niveau,

Oluf Dam spiller Chopin på visitkort – koncerten

Kamilla Ravnsfjall og Oluf Dam efter en veloverstået optræden

som ikke er med, fordi de er optaget af andre ting bl.a. indstudering af musicalen Hair. Flere af MGK – kursene er interesserede i at besøge os, og det ender med, at vi laver en aftale med Haderslev Musikskole om en fælles musikuge i Tórshavn i november 2009.

Oluf er spontant og oprigtigt begejstret for sin master class med klaverprofessoren ved Det Jyske Musikkonservatorium Anne Øland: ”En megafed gammel dame, hende ville jeg elske at have som gæstelærer på musikskolen i Tórshavn!” Kamilla og Heini spiller bl.a. i symfoniorkestret og har en god oplevelse, uden at det dog er den helt

store åbenbaring. I virkeligheden opdager de nok, at de har betydelig større orkestererfaring end mange af de danske elever bl.a. gennem deres deltagelse i musikskolens harmoniorkestret, big band og ikke mindst Føroya Symfoniorkestret. Stævnet er stort – for stort, bliver vi enige om! Der går utroligt meget tid med at spørge sig frem og lede efter de rigtige lokaler, og de enkelte elever drukner let i mængden. Jeg bliver endnu en gang bekræftet i, at hemmeligheden bag den færøske musikskoles succes er, at det lykkes os at give alle elever den koncentrerede individuelle opmærksomhed, som er den første

og største forudsætning for al personlig udvikling.

På lederkonferencen fortæller Ólavur og jeg frit fra leveren eller hjertet (eller hvor nu engang ens fortæller – gener er anbragt) om færøske forhold, musikskolen, miðnámsskeið og meget andet, og inden mødet slutter, har 17 danske MGK – ledere spurgt, om de må få lov at komme på studietur til Færøerne i september 2009, hvilket vi selvfølgelig siger ja til.

Og således kan vi tage hjem mættet af oplevelser, med nye kontakter og spændende aftaler i tasken og med en god fornemmelse af, at musikskolen på Færøerne ikke har noget som

helst at være flov over – og det er jo rart i disse PISA undersøgelsestider. Tværtimod – med Jacob Gade Legatets prisuddeling sidste år in mente må vi endnu engang konstatere, at den færøske musikskole tiltrækker sig udlandets opmærksomhed.

Og så kunne Århus alligevel gøre mig grøn af misundelse, når jeg tænker på de fysiske rammer, som stævnet blev afholdt i. På det gamle kaserneområde ved Vester Allé har modige politikere sammen med byens ildsjæle formået at skabe et sandt kulturmekka, som er en fantastisk oplevelse i sig selv. Gamle militærbygninger fra 1890'erne som Officersbygningen og Ridehuset er blevet renoveret og rummer i dag aktiviteter som kommunal musikskole, MGK-kursus, kulturhus og et rytmisk spillested med plads til teaterforestillinger, festivaler, markeder og meget mere. I en anden gammel bygning ligger Archauz, som er Skandinavien's første koreografiske dansecenter. På den store plads imellem bygningerne afholdes om sommeren friluftskoncerter, hvor verdensstjerner som Leonard Cohen og Sting har optrådt. Helt ny arkitektur danner en livgivende kontrast til det gamle, og her er Musikhuset helt klart flagskibet, der med sine 30.000 kvadratmeter fylder lige så meget som 240 almindelige parcelhuse. Efter en nyligt overstået udvidelse rummer Musikhuset i dag til-

lige en af Nordeuropas bedste koncertsale, og som prikken over i'et har Det Jyske Musikkonservatorium i en stor tilbygning fået et nyt hjemsted under de bedst tænkelige forhold. Og så har jeg slet ikke nævnt ARoS – Århus Kunstmuseum, der med sin glasmastodont fuldender komplekset. Det kan næsten ikke siges med ord hvilken synergieffekt, et sådant kraftcenter for kultur kan generere til gavn for alle. Det skal simpelthen opleves!

Hjemkommet med begge ben på færøsk klippegrund og koldt vand i blodet tænker jeg på vores egne fysiske rammer i Tórshavn's Musikskole, som er små i forhold til det, vi oplevede i Århus, men som ikke desto mindre er et stadigt voksende og alvorligt problem for os, der skal få tingene til at fungere i musikskolens dagligdag. Bygning af en ny musikskole er kommet bredt på dagsordenen i den forestående valgkamp til Byrådet, og det er der al mulig grund til at glædes over. Jeg vil i den forbindelse derfor også tillade mig at se frem til den dag i september 2009, hvor jeg tager 17 danske MGK – ledere med på sight seeing i Tórshavn for at vise dem den byggegrund, hvor den nye musikskole kommer til at ligge.

At rejse er at leve. At leve godt er også at værdsætte bløde samfundsværdier som undervisning og kultur.